

Sara Hastalığı

– RasimCANBOLAT · 17 Ocak 2011

SARA

Hasan Hüseyin'in büyük oğlu sara hastasıydı. Olur olmaz bir yerde düşer, bütün kasları gerilir, ağzında köpükler birikir, yumruğunu benim diyen baba yiğitler açamazdı. Hastaya ne doktorlar çare bulabiliyordu ne de hocalar... Buna rağmen adamcağız, oğlunu kurtarmak için her yolu deniyordu.

Bir gün "Hasan Hüseyin'in evine derin bir hoca gelmiş" dediler. "İriza'nın cinlerini alıp akıllı bir çocuğa veriyormuş. Sonra O'ndan da alıp havaya sürüyormuş!" Bu söylenti, önceleri beni hiç ilgilendirmediydi. Hatta "Bir hastanın kurtulma umudu doğdu." diye sevindim bile... Malları aldım. Küre Pınarı'na doğru otlatmaya götürdüm. Aksi gibi o gün yalnızım. Kimse gelmemiş o tarafa mal gütmeye.

Bu boşlukta şeytan yalnızlığımla giderdi. Başladı bana fit vermeye: "İriza'ya gelen hoca akıllı bir çocuk arıyormuş. Bu çocuk neden sen olmayasın? Çevrede az çok akıllılar arasında sayılıyorsun. En önemlisi de adama zaten borcunuz var. Hasan Hüseyin, dese ki ağabeyine: "Bak kardeşim, oğlumu kurtarmak için bir çocuk lazım oldu. İrasim bu işe uygun. Borcunuzun bir kısmına hatta tamamına karşılık kardeşini ver. Hem zaten çocuğa da o kadar zararı olmuyormuş. Sonra hoca cini alıp havaya sürecekmış." Ne cevap verir acaba; ağabeyin?..!

Büyük bir olasılıkla kabul eder. Kolay mı bu devirde ve de bir çırpıda 600 lirayı ödemek? Baksana işçinin günlüğü iki buçuk lira. Bu günlükle 600 lira ödenir mi?...

Kara kara düşünüyorum. "Kesinlikle razı olmam arkadaş. Millet evlenecek, ceremesini ben çekeceğim. Yok öyle yağma! Ya cin benden memnun kalıp ta misafirliliğini ev sahipliğine dönüştürür, bedenimden hiç çıkmazsa" Bana ne yav" diyorum. "O tarlada benim de hakkım var. Borcu ödeyemezsek isterse tarla hepten gitsin. Başka tarlamız mı yok sanki!... Bir tarlaya karşılık iriza'nın huyu cini alınır mı? O kadar meraklılarsa kendileri otursun hocanın karşısına. Beni hiiiç mi hiç ilgilendirmez, arkadaş.

Bu korkularla akşam ettim. Günler geçti. Ne hocadan söz edildi, ne de İriza'dan. Boşu boşuna korktuğum yanıma kâr kalmıştı...